

bi vlada pustila mestu gimnazijo, ko bi bila čisto nemška, kajti spodaj v Kočevji ni toliko dijakov, a ker je gimnazija nemška, pustila jo je vlada. V Kranji pa so se večinoma skorej vsi predmeti slovensko podučevali. Iz tega pa lahko razvidiš, čitatelj, da ni vse zlato, kar se sveti, in če nam že vlada, ki se zove vsem narodom pravična, nič ne da, in tako z nami ravna, kaj se le hoče storiti ona liberalna stranka, ki nam vsak čas svoj „Schulverein“ ponuja.

Do postaje Lesce-Bled torej nas vlak zapelje, a dalje moramo peš, ali pa voz najeti. Moj tovariš in jaz sva se peljala, kake pol ure menda. Takoj od Lesc že se vidi grad nad Bleškim otokom a za gradom mogočni velikan Triglav. Mnogokrat sem poprej peval: „Po jezeru bliz Triglava, čolnič plava sem ter tje“ in danes imel sem videti to lepo jezero, in po njem se voziti.

Kmalu sva bila s tovarišem pri obali majhnega a lepega jezera. Takoj si najmeva čoln in hajdi na otočec k Marijini cerkvi. Dasi je huda burja se pripravljala, plaval je urno čolnič po šepetajočih valovih do otoka. Čez 99 kamenitih stopnic prispela sva na otokovo višino in — beživa v cerkev, kajti grozna ploha je nastala in dež je jel curkoma liti, zmes pa divje gromenje, da se je hruš groma v gorovji okoli otoka votlo glasil in brenčeče odmeval. Da bi kje drugod bil, bal bi se, a v Marijini hiši — čemu se bati! Med tem je zgomelo, da se je cerkev stresla in blisk vdaril je v zvonik — a takoj potem začel je mežnar hudo uro zvoniti. Da si je bilo grozno poslušati gromenje in je vsak trenotek svetel blisk razsvetlil cerkev, vendar milo je popeval zmes zvon, kot bi hotel reči „pri Mariji je varnost“.

Cerkev je jako lepa, ima pet altarjev večinoma iz marmorja, a enega iz mavca (gips). Tudi druga oprava je jako lepa, kajti prejšnja leta bila je ta cerkev slavna Marijina božja pot, a dan danes so jo opustili. Francozi so začetkom tega stoletja hoteli cerkev oropati, a junaške žene Bleške niso pustile in so se zoperstavile. Zvonik stoji posebej in je prav lep, spodaj nekoliko širokejši nego pri zvonih; zvonovi so mično vbrani in glasno doneče pevajo tje čez jezero. Otok ni velik, razun cerkve stojé na njem še tri hiše in majhna kapelica.

(Dalje prih.)

Smešnica 47. „Zakaj“, vpraša zdravnik kmeta, „zakaj čete, da vam zapišem, naj se pokoplje vaša žena že dnes popoldne?“ „Hm“, odmaje kmet, „če še čakamo na jutro, pa je lahko, da se kje postane živa!“

Razne stvari.

(V proslavo 40letnice) svitlega cesarja nakupi občina v Žičah hišo in nekaj zem-

lje ter jo priredi za ubožnico iste župnije. Tudi cerkev ima dobiti lepšo znotranjo opravo.

(Sv. misijon.) V Žičah se prične v nedeljo, dne 2. decembra sv. misijon; vodijo ga čč. oo. lazaristi iz Celja.

(Prošnja.) Cecilj. društvo prosi svoje ude, naj bi blagovolili letnino odrajtati; tako bode mogoče, nekaterim Lavantincem v Ljubljanski orgljarski šoli pomagati z denarjem, da ne obnemorejo.

(Čitalnica v Mariboru) ima v nedeljo, dne 2. dec. t. l. točno ob 8. uri zvečer v čitalničnih prostorih občni zbor. Na dnevnem redu je: 1. poročilo predsednikovo o delovanju društva v preteklem društvenem letu; 2. poročilo pregledovalcev računa lanskega leta; 3. poročilo blagajnikovo o stanju društvenega premoženja, 4. volitev računskih pregledovalcev za prihodnje leto; 5. volitev predsednika in odbora; 6. razni predlogi. P. n. gg. udje se uljudno vabijo, da pridejo k zboru v obilnem številu ter se opomni, da se bode, ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, sklical za teden pozneje, v nedeljo, dne 9. dec. t. l. drugi občni zbor, pri katerem bode po čitalničnih pravilih vsako število udov sklepati smelo.

(Zahvala.) Vsem p. n. blagim Martinovim častilcem in čestilkam, ki so v nedeljo, dne 11. nov. t. l. v „Narodnem domu“ lepo svoto 15 fl. 48 kr. darovali v namen, da se ubogim učenkam ljudske šole v okolici Ptujski nakupi potrebno gradivo za ženska rokodela, posebno pa g. E. Plaminšek, ki je šaljivo tombolo priredil in se za dobavo dobitkov največ trudil, tako tudi gospodičinama, ki ste tablice razprodajali, izrekam v imenu obdarovanih deklic najiskrenejšo domoljubno zahvalo in stoterni „Bog plati!“ Ivan Kaukler, učitelj.

(Okrajni zastop.) Upravno sodišče na Dunaji je izbrisalo hišne posestnike v Celji iz vrste volilcev v okr. zastop. Vsled tega dose-danji zastop ni izvoljen v redu in se razpusti, dokler se ne izvoli na novo.

(Prošnje za slov. šolo), oziroma zoper ponemčevanje slov. šol, so brez kolekov, ako jih vložijo občine. V nekaterih krajih pa je davkarija n. pr. v Kozjem, v Slov. Bistrici predpisala koleke in še kazni. To je nepostavno. Zoper taka plačilna povelja je treba napraviti rekurz v 30 dneh, da se predpisani znesek odpiše.

(Čudna želja.) Naša „Marb. Ztg.“ piše, da pri mestnih volitvah ne gre za drugo, kakor da je mestni zastopnik Nemec „od pet do glave“. Po tem takem treba se mu bo sleči, predno mu more človek dati svoj glas pri volitvi.

(Mestne volitve.) V Mariboru vrše se ravno v teh dneh volitve v mestni zastop. Kakor kaže volitev v 3. redu volilcev, ne vdeležuje se veliko volilcev. Izmed več, kakor 600

prišlo jih še včeraj, to je v sredo ni polovica. Voljeni so vsi dosedanji, g. župan blizu da z vsemi glasovi. Nasprotnikov ni bilo, to se pravi taci, ki jih je vzeti za take.

(Spreobrnjenje.) Gospa Jenny Teichtmann, supruga uradnika pri c. kr. okrožni sodniji v Celji, je prestopila v naročje kat. cerkve. Dotični, jako pomenljivi sveti obredi so se vršili v nemški cerkvi in je bilo to, se ve, da v veliko spodbudo vernemu ljudstvu.

(Umrta) je gospa B. Širca, trgovčeva vdova in posestnica v Žalci in so jo v ponedeljek, dne 19. novembra na tamošnjem pokopališču pokopali. Ranjca je bila velika dobrotnica ubožcev.

(Slovstvo.) Jos. Stritarjevih zbranih spisov je izšel 59. in 60. (zadnji) zvezek na svitlo. Podoba g. pisatelja je dobra.

(Nova pošta.) Pri sv. Juriji pod Tabrom odpre se c. kr. pošta. Zvezo ima s pošto, ki gre memo št. Jurija na Vransko.

(Srečne ženske.) V Gostinjskem kopališču teče sedaj že 16 mesec, odkar niso nobene ženske pokopali. Kopališče ima poleti kacic 4000, po zimi pa 1200 prebivalcev in se torej smrt vidno ogiblje žensk.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg.: Geršak 25 fl. (ustn. dpl.), Frangež 3 fl. (do l. 1880), Heric 3 fl. (do l. 1890), Černko Marko 11 fl., Križan 5 fl., Janžekovič 10 fl., Majcen Jož. 11 fl., Rat 5 fl., (do l. 1890), Jazbec 5 fl., Košar Ivan 5 fl., Vidmajer Fr. 1 fl.

Sejmovi. Dne 24. novembra pri sv. Marjeti na Pesnici in v Poličanah (za svinje). Dne 25. novembra na Ptui. Dne 26. novembra v Ločah, v Šoštanji in na Bregu pri Ptui. Dne 27. novembra v Imenem (za svinje). Dne 29. novembra na Bregu pri Ptui (za svinje).

Listič uredništva. G. K. S. na P.: Pride prvo, drugo pa ne more. G. V. L. v S.: Naj velja naše: V koši! — G. J. O. pri L.: Prav je tako! — G. D. P. pri V.: Nam bi bilo more biti po volji, a težko, če gosposki. — G. A. V.: Prosimo potrpljenja, le napravite konec! G. J. S. v L.: Ni dobro, da se molči na to. — G. N. P. na J.: Prepozno! — G. R. L.: Dopis nam bode ljub.

Zahvala in priporočba.

Za meni že 22 let skazano zaupanje izrekam najponižnejšo zahvalo, ob enem se priporočam v prihodnjico, posebno častiti duhovščini in zagotavljam vse p. n. kupce, da bodo gledé potrebe in nizke cene prav zadovoljni.

Bolj oddaljenim gospodom pošilja se blago v zaboju do zadnje železniške postaje voznine prosto; vsled tega imajo le male stroške.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Pelikan,

medičar in svečar

v Mariboru na Štajarskem.

Loterijske številke:

V Trsti 17. nov. 1888: 58, 59, 75, 60, 37
V Linci " " 21, 31, 4, 64, 34

Prodaja trgovskega posestva in blaga.

Vsled sklepa odbora upnikov v konkurznej masi Franceta Dobovišek-a prodaje se potom pismenih ponudb:

1. Posestvo zemljiško-knjižni vložek 45, dačne občine Rečica (Rietz), popred kupljeno za 7000 gld., obstoječe iz enonadstropne, trdno zidane, v vseh prostorih za trgovino — trgovalo se je v istej vže nad 30 let — pripravna, blizu cerkve na dobro obiskovanih in pristopnih prostorih v trgu Rečica stoječe hiše in vrta.

2. Zemljišče zemljiško-knjižni vložek 47, dačne občine Rečica, katerega sicer spada le polovica med konkurzni imetek, toda v sporazumljenji s sosesestnico gospo Barbaro Dobovišek prepusti in prodaja se v korist upnikov tudi druga polovica, tedaj celo posestvo. Zadnje posestvo, nekdanj kupljeno za svoto 8506 gld. obstoji iz dveh poslopij, v enem nastanjena je pošta, drugo rabilo se je prejšnje čase za pekarijo, in potrebnih gospodarskih poslopij, in obsega dva orala 1166 □° travnikov, 7 oralov 270 □° njiv, 7 oralov 76 □° gojzda, je skoraj z okroženo (skupaj zloženo) ter se dotika prvoimenovanega posestva.

3. Vse štacunsko, lahko spečljivo v okroglem na 3800 gld. cenjeno blago in štacunska oprava itd.

Posestvi ne oddasta se drugače, kot za svote zadostujoče v poplačilo vseh vknjiženih upnikov, tedaj vsako za 7000 gld. ali skupaj za 14.000 gld., trgovinsko blago in oprava pa ne pod cenilno vrednostjo in sicer vsako posamezno ali pa vse skupno.

Trgovsko blago moralo bi se v 3 mesečnih obrokih poplačati, z vknjiženimi upniki mogoče je po sporazumljenji, da tisti večinoma gledé njihovih tirjatev čakajo.

Kupoželjni se tedaj vabijo, njihove pismene ponudbe poslati konkurznomasnemu oskrbniku gosp. Josipu Hren, trgovcu v Gornjem grapu najdalje do 15. decembra 1888, ter se pri zadnjemu tudi lahko pozvedó natančnejši pogoji, ter lahko pregledata zemljiško-knjižna izpiska.

Gornji grad, dne 31. oktobra 1888.

2-3

Josip Hren.

Razprodaja dobrih glasovirov.

Od 55 gold. naprej se prodajo taki proti gotovi plači po najnižji ceni, Gosposke ulice št. 26, v prvem nadstropju.